

יותר חזק מרעידת אדמה

בס"ד, מסר מטלי, ילדה בת 10 עם תסמונת רֶץ, ער"ח סיון תשס"ב

קול דממה דקה

מסרים מעולם הנשמות

מופץ בהמלצת רבנים חשובים

זעת תורה ומסרים אחרונים המסבירים תקופתנו וחובת השעה בחבורות "קול דממה דקה"

העולם עומד להתהפך

מסר מהאוטיסט בנימין גולדן, י"א סיון תשס"ב

ש. יש לך מסר לעם ישראל?

ת. יש לי רק דבר אחד להגיד: סכנה, סכנה, סכנה, סכנה, סכנה!

ש. איפה הסכנה?

ת. בכל העולם. העולם עומד

להתהפך [מבואר בחוברת

"קול דממה דקה 3", במסר 13

ועוד]. זה כמו שאמרנו, שיבואו

מצד אחד, אחר כך מצד שני,

אחר כך מצד שלישי, אח"כ

מצד רביעי, מלמעלה ומלמטה.

לא נדע לאיפה להסתכל קודם.

הקב"ה לא יהרוס לגמרי את

ארץ ישראל. הגאולה תהיה פה

בעזרת ה', בית המקדש פה,

בית המקדש השלישי. ה' יכתיר

את המשיח פה. הגאולה תהיה

פה, ולכן ארץ ישראל תשאר.

אבל אם כל עם ישראל רוצה

להציל את עצמו, צריך לצאת

לרחוב ביחד: לשבת על

הריצפה, לקרוע את הבגדים,

לשים אפר על הראש, ללבוש

שק [כמובא בשולחן ערוך אורח

חיים סי' תקע"ט], לבכות

ולדרוש מעצמו לחזור בתשובה.

נבטיח להקב"ה שנשנה את

עצמנו לטובה [מבואר בחוברת

"קול דממה דקה 2", עמ' 61-61]. וזה

יקל עלינו, ואז הגאולה תגיע הרבה יותר

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל וכו' וכל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו – לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו. רמב"ם סוף הלכות מלכים.

כל אותן אלפים שנפלו בימי דוד לא נפלו אלא מפני שלא תבעו בנין בית המקדש, לפיכך התקינו חסידים הראשונים שיהיו ישראל מתפללין שלש תפילות בכל יום ויום: "אנא השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים". ותקנו בונה ירושלים ה' בברכה בפני עצמה, בתפילה ובברכת המזון, בצווי משה רבינו. מדרש תהלים, מזמור י"ז

דור שהוא מצפה למלכותו מיד הם נגאלים ילקוט שמעוני, מגילת איכה, פתיחתא תתקצ"ז

"תכלית כל ההצלחה שהוא מבטיח לישראל, הוא התברר יחודו לעיני הכל. ודבר זה נזכר פעמים אין מספר בדברי הנביאים ע"ה, ונשגב ה' לבדו ביום ההוא [ישעיהו ב], והיה ה' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד [זכריה יד]. כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' [צפניה ג], וסוף דבר הלא זה עדותנו בכל יום תמיד: "שמע ישראל, ה' אלקינו ה' אחד".

מספר דעת תבונות (סימן לד) ע"ש ביאור כל הענין. ועיין רמב"ן סו"פ בא: וכוונת כל המצוות וגו', כד הקמח ערך 'אמונה': עיקר התורה והמצווה וגו', ליקוטי הלכות נס"י שחרית ה"ב, זוה"ק ח"א צא: כי מי וגו'. ועוד כהנה רבות.

פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא", ומתחזק וצועק: 'ה' הוא האלוקים", רק אדם כזה יזכה לעבור את חבלי משיח.

אבל אדם שלא מקיים מצוות - יש לו סיכוי קטן מאד שיעמוד בזה. יש גם דתיים שלא יעמדו בזה, כי פנימיותם ריקה, והדתיות נשארת רק בחוץ. השם רוצה להציל את עמו. לכן הוא עושה לנו "אימונים". כל הצרות שבעולם וכל הבילבול זה בכדי "לאמן אותנו", כמו לדוגמא במלחמה. עלינו להתחזק מאד בהכרה שאין עוד כח מלבד ה' שיכול להציל מתופת ומפיגועים! [ר' במשבצת].

המצב ממשיך להתדרדר. לא רק בארץ אלא גם בעולם כולו. זה חלק מהתהליך שלפני בואו של משיח צדקנו. חייבים לטהר את העולם, וה' מטהר את העולם. שימו לב שבכל העולם הבילויים ירדו מאד. אפילו ברדיו ובטלביזיה יש הרבה פחות לכלוך. חלק מהעיוות שמאפיין את היחברה המתקדמת ירד, והכל נחלש.

כי בכל העולם רוב האנשים מרגישים שהעולם לא יחזור למה שהיה. גמרנו. רק יכול להיות יותר קשה. פה ושם יראה כאילו הדברים משתנים לטובה, פה ושם הבורסה עולה ויש כאלה שיגידו שהכלכלה משתפרת, אבל אחרי זמן קצר שוב הכל נופל – וכל מקרה קטן בעולם יכול להפיל את הכל.

עכשיו יתחילו זמנים עוד יותר קשים. אך זה יתקדם לאט לאט. אלה שמחכים כל רגע למשיח יתחילו להתעצבן מחוסר סבלנות. ואלה שלא מחכים, חס וחלילה, הם יקוו שהאסון לא יגיע כל כך מהר. אבל לוח הזמנים בידי ה', וברגע הנכון הכל יפול עלינו בבת אחת. רגע קודם יהיה קשה, ואחר כך יהיה האור הגדול.

איך שנעבור את התקופה הזאת – תלוי בנו ובהתנהגותינו. בנבואות יש כמה גירסאות איך שזה יהיה, ובידינו הבחירה אם זה יהיה בקלות או בקושי. בעזרת ה', אם נבחר בתפילה, בתהלים, ובאחדות בינינו ועם ה' – תבוא הגאולה בקלות ויותר בקרוב. צריך לדאוג שכל יהודי יגיד תהלים בכדי שיוכל לקבל את האמת כשתפול עלינו.

הרבה מאד אנשים כבר מבינים שהדרך שהלכו בה עד עכשיו קורסת. ויבינו עוד יותר כשהכלכלה בעולם תקרוס לגמרי [מבואר בחוברת "קול דממה דקה 3" במסר 18, ועוד].

זה יהיה יותר חזק עבורם מרעידת אדמה או מלחמה. כי כל החיים המודרניים מבוססים על גשמיות וכסף [מבואר מעבר לדף], ולכן זה ההלם החזק ביותר שאפשר לעשות לאדם שחי בתרבות המערבית.

התהליך של הגאולה התחיל ואי אפשר לעצור אותו. אפשר לדחות את הדין כדי שעם ישראל יעשה תשובה, אבל באיזה שלב יהיה בלתי אפשרי לדחות יותר. אם עם ישראל יתאחד ביחד עם הקב"ה, ה' ישמור עלינו ויעזור לנו, כמו במדבר. הוא יעטוף אותנו בענן, ונהיה שמורים. אבל אם לא, חס וחלילה, הסבל יהיה רב. [מבואר בחוברת "קול דממה דקה 2", עמ' 40-38, ע"ש].

סיבת ההתדרדרות

מכתב גלוי מאחד הרבנים החשובים שליט"א המבהיר היטב את ההרס הנגרם ע"י חיי גשמיות ("עולם הזה", "עגל הזהב") ומתוך הדברים מוסבר גם הדרך לתיקון הדור בע"ה.

הנסיון של כלל ישראל היום הוא שחסר פנימיות, חסר לב. (כלומר שירגישו אהבה לה' בלב, וכן לעשות את כל המצוות עם אהבת ה' [*ר' הערה למטה]), וזה נהיה הכל 'מצוות אנשים מלומדה'. וזה כולל חלק גדול מהעם. הרבה בני אדם לומדים בלי לב, בלי לבקש קרבת אלוקים על ידי הלימוד, כלומר שאין מטרתו בלימוד להתקרב לה'. (ע"י נפש החיים ש"ד פ"ו, ודרך ה' לרמח"ל ח"ד פ"ב, ושאר ספה"ק שהאריכו בזה).

חלק גדול מבני אדם מתפללים בלי לב. וישנם אפילו כאלו שנחשבים מהמכובדים או תופסים מקום חשוב בקהילה או בסביבה, ומתנהגים כך, ואין בהם פנימיות בליבם. ובוודאי זה משפיע על הסביבה שלהם וגם על הכלל כולו, שלאט לאט לומדים מהם ומתקררים כמותם.

לא מכניסים בילדים ובתלמידים פנימיות ואהבת ה', כלומר לא נוטעים בהם אהבה ותשוקה לרוחניות, וביטול ומיאוס לגשמיות. ונשארים בהשפעה של העולם של תקופתנו – שתשוקתם ואיחולם רק לעסק הגשמי והון ועונג גופני. רק מעניקים להם מדע והשכלה ועמקות (וזה בין אצל הבנים ובין אצל הבנות), עד שהם מבינים שההשכלה והמדע זה העיקר, ולא הלב. אבל באמת עיקר היהדות הוא הלב, וכמאמר חז"ל (סנהדרין קו): הקב"ה ליבא בעי דכתיב 'וה' יראה ללבב'.

בדורות שלפנינו אפילו פשוטי העם והנשים היה ליבם לה' ולרוחניות. אף על פי שעסקו בגשמיות בכל זאת זה לא נגע ללבם ולבם נשאר מיועד רק לה'. אבל היום נשכחה התמונה של יהודי אמיתי, ושל אמא אמיתית - "אידישע מאמע", וגם הלבבות שקועים בעסק רדיפת הגשמיות, ונעשים עבדים לגוף. ולכן אחוז גדול מהנוער לא עלינו בועטים ומורדים בחינוך שניתן להם, מכיון שזה רק חיצוני, ולכן לא מרגישים משיכה ואהבה לרוחניות, וזה עליהם רק כעול ומשא ולחץ.

וזהו סיבת ריבוי ההתדרדרות היום, ואף אחד לא עומד על המענה לחידה הזאת (מהו השורש של הבעיה), מחפשים דרכים למנוע ולעצור את ההתדרדרות, והפתרון שמוצאים זה שוב חיצונות, ולכן זה נכנס לימים שאין להם סוף, ולא מתעוררים מהתרדמה. ואף על פי שיש כל כך הרבה צרות שונות ומשונות, ואין יום שאין צרתו מרובה מאתמול, ובכ"ז לא מתעוררים מכיון שהלב אטום וסתום מן הרוחניות.

וזהו גם סיבת כל המחלוקות ופירוד הלבבות ושנאת החינם שיש, מכיון שאין מטרת החיים הרוחניות האמיתית, שזה קרבת ה', אלא רק החיצוניות והכבוד הגופני, ובזה יש פירוד (כי רק בחיצוניות וגופניות שייך פירוד), מכיון שאין לב אחד לאבינו שבשמים. ובגמרא (סוכה מה): זה לשונו: "ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים" - שזו התמונה, הצורה האמיתית של ישראל.

לכן צריכים לקבל על עצמנו לשנות את תהליך החיים: לחיות באופן שיהיה רק עבור המטרה הנכונה.

ויש לדעת שכדי לשבור את האבן הסותמת את הלב – צריך מסירות נפש, ולקפוץ למים כנחשון בן עמינדב. ואז בודאי יראה ה' את שינוי המעשים, ככתוב בפרשת נינוה (בספר יונה) ויבטל את הגזירות הרעות והקשות מעלינו ומעל כל בני ישראל. וכדאי שכל דרשן בכל הזדמנות יעורר על זה, ויציע דוגמאות לקהל איך לבצע את כל הנ"ל, ולהמחיש את השינוי בתהליך החיים מעתה ועד עולם.

* כמו שמפרש רש"י על הפסוק "ואהבת את ה' אלקיך": עשה דבריו מאהבה, עכ"ל.